

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
5 Пж 5650/24
19.12.2024. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Ђорђа Јовановића, председника већа, судије Марије Меденице и судије Тијане Поповић, чланова већа, решавајући у правној ствари тужиоца Друштво за производњу, промет и услуге „Savić support“ доо Пожега, ул. Његошева број 1, МБ 21443000, против туженог ЈКП Пијаце Младеновац, ул. Краљице Марије број 1, МБ 17314734, чији је пуномоћник Ђорђе Јевтовић, адвокат из ....., одлучујући о жалбама тужиоца изјављеним против решења Привредног суда у Београду 30 П 5083/23 од 23.07.2024. године, решења истог суда П 5083/23 од 10.09.2024. године и два решења о принудној наплати судске таксе истог суда П 5083/23 од 15.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 19.12.2024. године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

I ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Привредног суда у Београду П 5083/23 од 10.09.2024. године.

II УКИДА СЕ решење Привредног суда у Београду П 5083/23 од 23.07.2024. године и предмет враћа првостепеном суду на даљи поступак.

III УКИДАЈУ СЕ решења о принудној наплати судске таксе Привредног суда у Београду П 5083/23 од 15.11.2024. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду П 5083/23 од 23.07.2024. године, у ставу I изреке укинута је решење о извршењу истог суда Иив 2779/23 од 30.05.2023. године, а у ставу II изреке констатовано је да се тужба сматра повученом.

Тужилац је 21.08.2024. године, поднео предлог за враћање у пређашње стање са жалбом за случај да суд предлог за враћање не уважи, а којом је оспорио наведено решење из свих законом предвиђених разлога и предложио да се исто укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Решењем Привредног суда у Београду П 5083/23 од 10.09.2024. године, одбачен је предлог за враћање у пређашње стање као неблаговремен.

Благовременом и дозвољеном жалбом, тужилац побија и ово решење из свих законом дозвољених разлога, и у смислу образложених жалбених навода предлаже да се исто укине.

Решењима о принудној наплати судске таксе – два решења оба од 15.11.2024. године, наложено је НБС одсеку за принудну наплату Крагујевац, да пренесе новчана

средства на име судских такси са рачуна таксеног обвезника – овде тужиоца у корист буџета Републике Србије, Привредни суд у Београду – рачун прихода од судских такси, и то за судску таксу: на решење којим је одбачен предлог за враћање у пређашње стање и жалбу на ту одлуку у износу од по 16.827,00 динара.

Благовременом и дозвољеном жалбом, тужилац добија напред наведена решења из свих законом дозвољених разлога, и у смислу образложених жалбених навода предлаже да другостепени суд та решења укине.

Испитујући правилност и законитост ожалбених решења, у смислу одредбе члана 386. а у вези члана 402. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да жалба тужиоца изјављена против решења првостепеног суда од 10.09.2024. године којим је одбачен предлог за враћање у пређашње стање као неблагоприятна није основана, а да су основане жалбе изјављене против решења којим је констатовано повлачење тужбе и укинута решење о извршењу првостепеног суда, те против решења о принудној наплати судских такси.

Према стању у списима предмета, тужилац је за заступање у овој парници ангажовао пуномоћника – адвоката, Душка Ђорђевића из ....., који је уз иницијални акт приложио пуномоћје за заступање тужиоца издато дана 26.05.2023. године, оверено и потписано. Након што је парница почела да тече првостепени суд је писану комуникацију као и позиве за рочишта за главну расправу упућивао тужиоцу преко наведеног пуномоћника. Поменутом пуномоћнику (на рочишту за главну расправу дана 30.04.2024. године) саопштен је и позив за рочиште за главну расправу заказану за дан 23.07.2024. године. Пуномоћник тужиоца је дана 26.06.2024. године, поднеском обавестио суд да отказује пуномоћје за заступање тужиоцу, па је првостепени суд, дана 09.07.2024. године, позив за рочиште доставио непосредно тужиоцу. Затим је дана 23.07.2024. године исти пуномоћник доставио суду обавештење да ће тужиоца на рочишту заказаном за 23.07.2024. године заступати пуномоћник адвокат Никола Маслаћ, за ког је доставио суду заменичко пуномоћје. На рочишту дана 23.07.2024. године, на које је приступио адвокат Никола Маслаћ по заменичком пуномоћју, првостепени суд је увидом у податке јавно објављене на сајту Агенције за привредне регистре, констатовао да је законски заступник тужиоца Бојан Савић, а не Дарко Савић који је потписао пуномоћје за заступање адвокату Душку Ђорђевићу, па је донео решење којим је констатовао да се тужба сматра повученом. У писаном отправку решења дато је образложење да је након подношења тужбе дошло до промене законског заступника на страни тужиоца, а да пуномоћник адвокат Душко Ђорђевић нема овлашћење за заступање издато од новоименованог законског заступника. Тужилац је дана 21.08.2024. године поднео предлог за враћање у пређашње стање.

Правилно је првостепени суд, решењем од 10.09.2024. године одбацио предлог за враћање у пређашње стање као неблагоприятан. Тужилац је предлог за враћање у пређашње стање поднео по протеку рока од 8 дана од дана сазнања, односно дана када је престао разлог који је проузроковао пропуштање, у смислу одредбе члана 110 ст. 2 Закона о парничном поступку, имајући у виду да је од дана пропуштања рочишта (23.07.2024. године) до дана подношења предлога за враћање у пређашње стање (21.08.2024. године) поменути рок истекао. Наводи жалбе да је предлог за враћање у пређашње стање поднет у року од 30 дана од дана пропуштања није од утицаја, обзиром да је реч објективном року за подношење предлога, у оквиру ког тече субјективни рок од 8 дана од дана сазнања за пропуштање, односно престанка разлога који су довели до пропуштања. Истеком субјективног рока за подношење предлога нема услова за примену објективног рока застарелости.

Међутим, основано се жалбом изјављеном против решења којим се тужба сматра повученом истиче да је на рочиште за главну расправу, 23.07.2024. године, приступио овлашћени пуномоћник по заменичком пуномоћју, те да није било услова за доношење побјаног решења.

Наиме, на рочиште за главну расправу 23.07.2024. године, приступио је по заменичком пуномоћју адвоката Душка Ђорђевића, адвокат Никола Маслаћ. Првостепени суд је након читања података са сајта Агенције за привредне регистре на записник констатовао да је код тужиоца дошло до промене законског заступника, па да како је адвокату Душку Ђорђевићу пуномоћје издао ранији заступник Дарко Савић, а не новоуписани Бојан Савић, да именовани пуномоћник, па тиме ни пуномоћник по заменичком пуномоћју нема овлашћење за заступање. С обзиром на то констатовао је на записник да тужилац ни тужени уредно позвани нису приступили на рочиште за главну расправу што је резултирало доношењем побјаног решења.

Ипак, овлашћење за заступање адвокату Душку Ђорђевићу издато је од стране Дарка Савића који је био законски заступник друштва све до 15.05.2024 године када је према садржини података јавно доступних на сајту АПР уписан Бојан Савић са тим својством. Чланом 94. Закона о парничном поступку прописано је да пуномоћје издато од стране правног лица престанком правног лица, отварањем стечајног и поступка ликвидације. Како законом није предвиђена промена законског заступника друштва као разлог за престанак пуномоћја, онда није било основа за позивање првостепеног суда на одредбе члана 221. и 222. Закона о привредним друштвима и закључак да је пуномоћје адвокату престало. С друге стране адвокат Душко Ђорђевић је дана 26.06.2024. године отказао пуномоћје за заступање тужиоца. И поред тога, према члану 92. став 5. Закона о парничном поступку био је дужан да у наредних 30 дана предузима парничне радње за лице које му је издало пуномоћје, ако је потребно да се отклони штета за даваоца пуномоћја, која би у то време могла да настане. Како је обзиром на моменат отказа пуномоћја у време одржавања рочишта, 23.07.2024. године, пуномоћник тужиоца имао овлашћење и дужност да се стара о процесним правима тужиоца на начин да се отклони штета која би могла да настане изостанком са рочишта, овај пуномоћник је издао заменичко пуномоћје по ком је првостепени суд био дужан да присутном овлашћеном пуномоћнику омогући заступање. Првостепени суд је међутим констатовао да тужилац и тужени нису приступили на рочиште 23.07.2024. године на који начин је неправилном применом члана 92. и 94. Закона о парничном поступку незаконито онемогућио тужиоца да расправља на рочишту и донео решење којим је констатовао повлачење тужбе. Тиме је учињена битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 7. Закона о парничном поступку.

Са наведеног одлучено је као у изреци под I и II применом чланова 401. став 1. тачка 2 и 3 Закона о парничном поступку.

Неправилно је првостепени суд донео и два решења о принудној наплати судске таксе на жалбу и одбачај предлога за враћање у пређашње стање. Основано се у жалби наводи да је обрачун судских такси извршен противно Тарифном броју 1 и 2 Закона о судским таксама, имајући у виду да се према распону вредности спора (од 100.000,00 – 1.000.000,00 динара у који спада и овај спор означене вредности 341.827,20 динара) обрачун таксе има обрачунати применом формуле из става 2 тачка 3 Тарифног броја 1. Потом се обзиром на врсту радњи за коју је утврђена таксена обавеза тужилац задужује износом прописаним у ставу 7 истог Тарифног броја односно ставу 6 Тарифног броја 2. Висина основних судских такси које тужилац дугује правилном применом наведених одредби износи 7.418,27 динара. Тужилац је међутим задужен основном таксом у

висини од 11.218,00 динара, што је износ већи од прописаног таксеном тарифом када су у питању решење о одбачају предлога за враћање у пређашње стање и на жалбу против тог решења.

Како је висина таксене обавезе неправилно утврђена и ова решења су морала бити укинута применом члана 401. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку.

ММ/МВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА
Ђорђе Јовановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Срђан Никић